

ikke eksisterer, og at Befolkningen, og maasse ogsaa Rigsdagen, kan føle sig rolig og sikker paa, at Kasseebeholdningen, som jo skal være 30 Mill. Kr. i Virkeligheden staar aldeles frit til Disposition, selv om Ministeriet gaar af i Dag, og et grundlovstro Ministerium indtager dets Plads. Den høitærede Ministers Ord, at han bekjendte sig til noget. Saadant ikke Sted, er jo altsaa ogsaa en utværdig Erklæring om, at selvsølgelig heller ingen Anden af hans Ministre har kunnet finde paa at afflutte saadanne Kontrakter, thi Sligt kunde vel ikke ske uden at den høitærede Konseilspræsident vidste det; jeg konstaterer i alt Fald, at den høitærede Krigsminister er tilstede og altsaa vil kunne svare, hvis der skulde være nogen Misforstaaelse i det afgivne Svar, hvad jeg dog sikkert tror, der ikke er. Jeg takker altsaa den høitærede Minister for hans Besvarelse.

Berg: Den ærede Minister vilde ikke nærmere gaa ind paa den Million Kr. i Rente af Kasseebeholdningen, han skulde tilsvare mere paa Grund af hans provisoriske Finansbestyrelse, fordi den hvilede paa Motiver, der tidligere have været forhandlede her i Salen, nemlig paa Motiver, der ere hentede fra Regjeringens provisoriske Styrelse. Jeg indrømmer den ærede Minister, at efter som Stillingen er her i Folkethinget, kan han rolig forbigaa disse Motiver. Fler-tallet erklærer jo den ærede Minister: Vi ville ingen Protest, vi ville kunde holde os til det Virkelige, det udfundne Virkelige — have vi brugt gale Tal, ville vi rette dem — til det udfundne Virkelige, som er tilstede i Kasseebeholdningen, efter at Ministeriets Finansbestyrelse har taget sine Greb i de mange Millioner. Naar Finansministeren er naaet dertil med Folkethinget, vil jeg indrømme, at saa kan han lettere forbigaa en Mindretalsprotest mod hele hans Styrelse, der i sin Afstemning lyder paa at tilpligte ham til at svare til Renten af 50 Millioner til 2 pCt, eller hvorledes man nu vil tage det. Kommer den Indtægt af Kasseebeholdningen, som han selv har foreslaaget, og som Fler-tallet nu ved at rette sit Tal vil føle ham i, — have vi først faaet det saa tydelig og klart fremstillet fra Finansministerens Side og nu ogsaa fra Ordførerens, efter at han har trukket sig tilbage, i sit Forslag saaledes at han ved det virkelige Beløb ikke mener et Beløb, der svarer til 650,000 Kr., men et Beløb, der senere udregnes, saa mener jeg heller ikke, at Stillingen mangler i Klarhed. Der staar her i Finansudvalget et Mindretal paa det usvarende Standpunkt: Protest imod Provisoriministeriet, og det vil hørde

dette Standpunkt paa et Punkt, hvor det kan ramme hele Ministeriets provisoriske Styrelse, thi den aabenbarer sig jo gennem Grebene i Kasseebeholdningen. Andre ville gaa uden om, nemlig de, der forfølge en anden Politikk. Med Hensyn til Spørgsmaalet om de 3 Millioner fra Vestindien udviklede den ærede Minister for os, at det var saadanne flette Papirer; det er ham ikke muligt at faae fat paa de 3 Millioner. Jeg svarer dertil, at jo lettere Beviser han har derfor, desto mere Ansvar har han for, at han under sin Styrelse af Kolonierne har udsat Statskassen for saadant Tab, og desto mere berettiget er det for os at udtrykke vor Misbilligelse af en saadan Forvaltning, naar der er Tale om et saadant stort rundt Tal, som her er nævnt; der er 344,000 Kr. mere i Mellemværende end hidtil. Dette med Hensyn til Realiteten; vi kunne ikke faae dem ind, fordi det er saa flette Papirer, hvilket, som sagt, giver os endnu større Berettigelse til at nedlægge Protest imod den koloniale Finansforvaltning. Den ærede Minister havde ogsaa en Sidebemærkning angaaende dette Forslag, som den ærede Finansordfører tog op, vist nok af en Feiltagelse, nemlig at det er uformelt stillet. Den ærede Ordfører glemte den rigtige Bemærkning om sit Ændringsforslag, at det er uklart stillet, men han opsnappede den Bemærkning om vort Forslag. Det har han vist ikke rigtig tænkt over, thi jeg vil sige, at den ærede Finansminister tager fejl paa det Punkt. Dette Ændringsforslag er det formelt fuldstændig berettiget at stille til Finanslovsforslaget, og det er slet ikke overset af Forslagsstillerne, at disse udfundne Beviser ere regnede ind i Statsregnskabet under Kasseebeholdningen og ikke under Statsaktiverne, men netop derfor sætte vi den ikke under I, men som et selvstændigt Tal II. „Afdrag paa „Mellemregning med Kolonialkasserne i Vestindien.“ § 10 hedder jo: „Indtægt ved Forbrug af Formue og Stiftelse af Gjæld.“ og altsaa er det efter Ordlyden rigtigt at stille Forslaget til § 10, Stiftelse af Gjæld og Forbrug af Formue, forsaavidt som det ikke er Indtægt af Statsaktiverne, thi naar § 10 efter sin Ordlyd er Stiftelse af Gjæld og Forbrug af Formue, er det forsaavidt en Del af Statsaktiverne. En anden Del er Kasseebeholdningen, som ogsaa er Formue, hvilket forpligter til, at de Beviser i Kasseebeholdningen blive indløste med Kontanter i Statskassen. Statskasebeholdningen vil derved selvsølgelig blive at nedskrive, men det er en Regnskabsforretning, thi Kasseebeholdningens Hovedbeløb staar intetsteds heri Finansloven, den voteres der ikke